

σθῶμεν εἰς τὸ πρὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν βάρχθρον. Τέσσαρας λύχνους εἶχομεν καίοντας, καὶ τὸ φῶς τῶν ἤρκει νὰ μᾶς ὀδηγή.

— Ἄς ἐκλέξωμεν μέρη ὅπου ἡ σκαφή νὰ μὴ εἶναι πολὺ δύσκολος, εἶπεν ὁ δάσκαλος.

— Ἀκούσατε, εἶπεν ὁ θεὸς Γασπάρ· ἔχω μίαν πρότασιν. Ἄν κάνεις ἐξ ἡμῶν ἔχη σώας τὰς φρένας του, αὐτὸς εἶναι ὁ δάσκαλος· ὅταν ἡμεῖς παρεζαλιζόμεθα ἐκεῖνος ἔμενεν ὅ,τι ἦτον. Εἶναι ἄνθρωπος καθὼς πρέπει, καὶ ἔχει καὶ καρδίαν. Ἦτον σκαπανεὺς καθὼς καὶ ἡμεῖς, καὶ εἰς πολλὰ γνωρίζει ὅ,τι ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν. Προτείνω νὰ τὸν ἀναγνωρίσωμεν ἀρχηγὸν τῆς φρουρᾶς, καὶ νὰ διευθύνῃ τὴν ἐργασίαν.

— Ὁ δάσκαλος! διέκοψεν ὁ Καρφόρης, εἶδος ζώου, κτῆνος μὴ ἔχον νοῦν πλὴν ὅσον τῷ ἐχειρᾶζετο ἵνα κυλίῃ τὸ ἀμάξιόν του· διατί ὄχι ἐγώ; Ἄν ἐκλέξωμεν ἓνα ὡστὴν, ὡστὴς εἶμαι, κ' ἐγώ.

— Δὲν ἐκλέγομεν ἓνα ὡστὴν, ζῶον, ἐκλέγομεν ἓνα ἄνδρα, καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ὅλους ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀνδρικώτερος.

— Χθὲς δὲν ἔλεγες αὐτά.

— Χθὲς ἦμην ζῶον καθὼς σὺ, καὶ ἐπεριγέλω τὸν δάσκαλον ὡς οἱ ἄλλοι, διὰ νὰ μὴ ἀναγνωρίσω ὅτι εἶναι φρονιμώτερός μου. Σήμερον τὸν ζητῶ νὰ μᾶς ἰοικῇ. Ἐλα, δάσκαλε, τί θέλεις νὰ κάμω; Ἐχω καλοὺς τοὺς βραχίονας· τὸ ἡξέυρεις. Καὶ σεῖς, οἱ ἄλλοι.

— Ἐλα, δάσκαλε, σ' ὑπακούομεν.

— Καὶ θὰ σ' ὑπακούωμεν.

— Ἀκούσατε, εἶπεν ὁ δάσκαλος· ἀφ' οὗ μὲ θέλετε νὰ εἶμαι ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς, τὸ δέχομαι, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅμως ὅτι θὰ κάμνετε ὅ,τι λέγω. Δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ μείνωμεν ἐδῶ πολὺν καιρὸν, πολλὰς ἡμέρας. Θὰ εἴμεθα ὡς ναυαγοὶ εἰς σχεδίαν, καὶ εἰς θέσιν ἀκόμη χειροτέραν, διότι ὅσοι εἶναι εἰς σχεδίαν ἔχουν τοῦλάχιστον φῶς καὶ ἀέρα, ἀναπνέουν καὶ βλέπουν. Ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, πρέπει, ἂν εἶμαι ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς, νὰ μὲ ὑπακούετε.

— Θὰ σ' ὑπακούωμεν, εἶπον ὅλοι αἱ φωναί.

— Ἄν πιστεύετε ὅτι σὰς ζητῶ εὐλογα, καὶ, θὰ μ' ὑπακούετε. Ἄλλ' ἂν δὲν τὸ πιστεύετε;

— Θὰ τὸ πιστεύωμεν.

— Ἦξέυρομεν ὅτι εἶσαι τίμιος ἄνθρωπος, δάσκαλε.

— Καὶ ἄνθρωπος γενναῖος.

— Καὶ ὅτι ἡξέυρεις πολλὰ.

— Δὲν πρέπει νὰ ἐνθυμῆσαι ὅτι σ' ἐπεριπαίζομεν, δάσκαλε.

Δὲν εἶχον τότε ὅσιν πείραν ἀπέκτησα ἔκτοτε, καὶ μεγάλη ἦτον ἡ ἀπορία μου πῶς αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες ὀλίγας ὥρας πρὶν ἐξετόξουσιν σαρκασμοὺς ἐπὶ σαρκασμῶν εἰς τὸν δάσκαλον, τῷ ἀνεγνώριζον τόσα προτερήματα τώρα. Δὲν ἡξέυρον πόσον αἱ περιστάσεις δύνανται νὰ μετα-

τρέπωσιν ἀνθρώπων τινῶν τὰ αἰσθήματα καὶ φρονήματα.

— Ὅρκιζεσθε; εἶπεν ὁ δάσκαλος.

— Ὅρκιζόμεθα, εἶπομεν ὅλοι ὁμοῦ.

Τότε ἤρχισεν ἡ ἐργασία. Ὅλοι εἶχομεν μαχαίρια εἰς τοὺς κόλπους μας, καὶ καλὰ μαχαίρια, ἔχοντα στερεὰν τὴν λαβίδα, τὴν λεπίδα ἀντέχουσαν.

— Τρεῖς θ' ἀρχίσουν νὰ σκάπτουν, εἶπεν ὁ δάσκαλος, οἱ τρεῖς δυνατώτεροι· οἱ ἀσθενέστεροι, ὁ Ῥεμῆς, ὁ Καρφόρης, ὁ Παγῆς κ' ἐγώ, θὰ στιβάζωμεν κατὰ μέρος τ' ἀνασκαπτόμενα.

— Ὅχι σὺ, διέκοψεν ὁ Κομπαῦρους, ὅστις ἦτον εἶδος κολοσσῶ. Σὺ δὲν πρέπει νὰ ἐργάζεσαι, δάσκαλε. Δὲν ἔχεις τὰ μέλη γερά. Σὺ εἶσαι ὁ μηχανικός, καὶ οἱ μηχανικοὶ δὲν ἐργάζονται διὰ τῶν βραχιόνων.

Ὅλοι ὑπεστηρίξαμεν τὴν γνώμην τοῦ Κομπαῦρου, λέγοντες ὅτι ἀφ' οὗ ὁ δάσκαλος ἦτον μηχανικός ἡμῶν, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐργάζεται. Τόσον εἶχον αἰσθανθῆ τὸ ὄφελος τῆς διευθύνσεως τοῦ δασκάλου, ὥστε θὰ τὸν ἔβαζον εἰς τὰ πύπουλα, διὰ νὰ τὸν προφυλάξουν ἀπὸ κινδύνων καὶ συμφορῶν. Ἦτον ὁ πρωρεὺς ἡμῶν.

Ἡ προκειμένη ἡμῶν ἐργασία θὰ ἦτον ἀπλουστάτη, ἂν εἶχομεν ἐργαλεῖα. Ἐπειδὴ ὅμως μόνον μαχαίρια εἶχομεν, ἐγίνετο μακρὰ καὶ δύσκολος. Ἐπρόκειτο νὰ σκάψωμεν δύο βαθμίδας εἰς τὸν σχίστην, καὶ διὰ νὰ μὴ κινδυνεύωμεν πάντοτε νὰ κυλίσωμεν εἰς τὴν κλίσιν τοῦ ὄχτου, ἔπρεπεν αἱ βαθμίδες αὐταὶ νὰ εἶναι ἱκανῶς πλατεῖαι, ὥστε εἰς τὴν μίαν νὰ ἰπάρχη τόπος διὰ τέσσαρας, εἰς τὴν ἄλλην διὰ τρεῖς ἐξ ἡμῶν. Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα, ἐπεχειρήσαμεν τὴν ἐργασίαν.

Δύο ἄνδρες ἔσκαπτον τὸ ἔδαφος εἰς ἐκάστην βαθμίδα, καὶ εἰς κατεβίβαζε τὰ τεμάχια τοῦ σχίστου. Λύχνον δὲ κρατῶν ὁ δάσκαλος, ἐπήγεινεν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην βαθμίδα.

Οἱ σκάπτοντες εὗρον εἰς τὴν σκόνιν ξυλοδέματα τινα τεθαμμένα ἐκεῖ ἄλλοτε, καὶ πολὺ χρήσιμα ὑπῆρξαν εἰς ἡμᾶς, διότι τὰ μετεχειρίσθημεν διὰ νὰ συνέχωμεν τ' ἀνασκαπτόμενα χώματα, καὶ νὰ τὰ ἐμποδίζωμεν νὰ κυλιῶνται ὡς κάτω.

Μετὰ τριῶν ὥρῶν ἀδιάκοπον ἀγῶνα εἶχομεν σκάψει πλάτος ὡς σανίδος, ὅπου ἤμποροῦμεν νὰ καθήσωμεν.

— Φθάνει πρὸς τὸ παρὸν, διέταξεν ὁ δάσκαλος. Μετὰ ταῦτα θὰ πλατύνωμεν τὴν σανίδα τόσον, ὥστε καὶ νὰ πλαγιάζωμεν εἰς αὐτήν. Δὲν πρέπει νὰ σπαταλῶμεν τὰς δυνάμεις μας. Θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην αὐτῶν.

Ἐκαθήσαμεν λοιπὸν, ὁ δάσκαλος, ὁ θεὸς Γασπάρ, ὁ Καρφόρης κ' ἐγώ εἰς τὴν κατωτέραν βαθμίδα, καὶ οἱ τρεῖς σκαπανεῖς εἰς τὴν ἄνωτέραν. Πρέπει νὰ οἰκονομήσωμεν τοὺς λύχνους μας,

Ίουλιου 1697, οί. Ολλανδοί απέπλευσαν, τὸν δὲ Βάρεντζ μὴ δυνάμενον ἤδη νὰ περιπατήσῃ ἀπὴ γαγὼν φέροντες ἐκ τῆς ξυλίνης οἰκίας. Τὴν 19 ἀπέθανεν ἐν μέσῳ τῶν ἀνακαλύψεων αὐτοῦ.

Ἡ Ξυλίνη οἰκία τοῦ Βάρεντζ εἰμεινε ἐγκαταλίλει μὲν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ «Αἰμένος τοῦ πά- ρου» ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ ἐδομηθήκοντα ἑπτὰ ἐτη τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1871, ὁ Νορβηγὸς πλοίαρχος **Elling Carlsen** πτόρησε τὴν ἀνακάλυψιν αὐτὴν διὰ τὴν ἐπιπένην ἐπι. Αἰκλιάναι, τὸ ὄρολόγιον ὕψα τινὰ καὶ σκευὴ εὐρέθησαν ἐν οἴῳ τῶν εἰς περι- γράφει αὐτὰ ὁ **Gerrit de Veer**. Ὁ Νορβηγὸς πλοίαρχος μετὰ μεγίστης συγκινήσεως εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐρημὸν παλαιὰν οἰκίαν ὅπου πρὸ τριῶν αἰ- ὰώνων δὲκ εἴχεσθαι τὸν ἄνθρωπος. Τὰ ἐν τῆς ξυ- λίνης οἰκίας εὐρέθησαν ἀντικείμενα εὐλαβῶς συνή- γαγεν ὁ ὁσφὸς καὶ **de Jonge**, ὁστέ περιγράψας αὐτὰ (**La Haye** 1872) γὰρ ἡγεῖται μνημειονο- γικαὸν ἀξιολόγου ἀξιοῦσι τοὺς ποσὸς ἀλλὰ

κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος δὲ Ἀγγλοὶ Ἐβρίτες Ὀυδσῶν ἀνεχώρησαν ἐπὶ μί- κροισι πλοίοισι διευθυνόμενος πρὸς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Γροιλανδίας, ἔπειτα δὲ ἦλθεν εἰς ὅψιν τῆς Σιτσεβόρας, ἣν ὠνόμασε Νέαν Γῆν. Ὁ Ὀυδσῶν ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ τὸν ἐπὶ νότον αὐτοῦ ποσάμρον καὶ κόλπον. Ὁ θάνα- τὸς τοῦ Ὀυδσῶν, τὸν ἀνακάλυψαν τὸν ἄνθρωπον πρὸς μίκαρον εἰς νέαν τινὰ κόλπον τῆς βορείου Ἀ- μερικῆς μετὰ τὴν μικρὴν δὲ αὐτοῦ καὶ κενθῶν ὁ- δὴ πλοῖον τὰ πρόσωτα εἰσεψαν, τὸ πηλὸν ἔμ- στασίασε καὶ ὁ Ὀυδσῶν πλοίαρχος ἐβρίθη μετὰ τοῦ αἵου τοῦ καὶ τινῶν ὀναυτῶν ἐντὸς λέμβου ἢ τριεξκατῆσθαι ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων. Ἐκτο- τε τοῦ δὲν ποτε ἠκούσθη περὶ τοῦ ἀτυχοῦς θαλασ- σόπορου ὅστις ἔφυγε πρὸ ὀφθαλμοῦ ἀπέθανεν, ὡς ὁ Βάρεντζ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ πλοίου τῆς δόξης του. Μετὰ τὴν τὴν κατὰ τὴν ἄλτικὸν πόλον συν- θάντων ὀραμάτων, κατὰ πηλτικὸν τὰτα οἰναὶ ὁ θάνατος τοῦ πλοίαρχου Ἰωάννου Φραγκλίνου καὶ τὸ ὄνομα ἠρῆται ἀνεξέλεπτον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς γεωγραφίας. Δυσκόλως δύνασθαι νὰ ἴδωμεν ναυ- τικὸν σκάδιον ἀλλοτρίοτον τοῦ ἰδίου τοῦ Ἀα- θῶν ὁπηρεσίαν ἐν τῷ ἀγγλικῷ σκάτῳ κατὰ τὸ 1800, πρὸς εἰσὴ εἰς τὴν πόρ- τῆς Κοπενάγηκ νου- μαχίαν τῶν ἡλῶν, καὶ ἐπλευσε τὸ 1803 εἰς Ἀὐστράλιαν ὅπου ἔλαβεν ἀπὸ ἐπὶ νῆσῳ δεκαεὶ- σθῆς τοικυρίας. Κατὰ τὴν ἐν Γροιλανδίᾳ ναυμά- χίαν ἀπέσπε λαμπρῶς ἀγαθῶνός, κίτοις πρὸς τὸ 1814 ἐπὶ ἀνακάλυψιν ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Νέας Ἀυραλίας, ἣν ἠρωτικῶς ὑπεσῆσπισεν ὁ **Jack- son**. Τὸ 1818 βλέπομεν τὸν Ἰωάννην Φραγκ- λίνου συμπέσθαι ἡδὴ τῶν εἰς τοὺς πόλους περιηγήσεως. Τὸ 1819 διέταξε πρὸς μετὰ τοῦ **Richardson**, τοῦ **Hood** τοῦ **Back** καὶ τοῦ **Hep- burn** ἐν μεγίσταις κωκυλλοῦσιν τὴν βορείαν πα- ραλίαν τῆς Ἀμερικῆς εἰς ἑκάστην 900 χιλίων ἐ- τριῶν. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀπὸ τὸν ἀνακάλυψαν

Ὁ Ὀυδσῶν πλοῖον βραδέως ἐπρωχώρηεν εἰς τὰς με- γάλας χιονοσκεπῆς ἐρήμους, ἃς διέσχίζον βαθῶ- τατρι χαράδραι, τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν ἐλιποθύμησαν ἐκ τοῦ κόπου. Ὁ **Back** ἐπὶ εἰσὴ ἐμπερὶ μετὰ τριῶν ἀνδρῶν, ὅπως ζητήσῃ συνδρομήν εἰς τὸ φρούριον **Entreprise**, οὐ μακρὰν τῆς Λίμνης τοῦ **Δούλου** κείμενον. Ἐν τῷ μετὰ δὲ **Φραγκλίνος** ἀνακάλυψαν τὰς «δυάμεις» τοῦ ἐπρωχώρησε μετὰ τῶν λοιπῶν συντρόφων του. «Δὲν ἠδύνατο ἡδὴ νὰ διανύσῃ πλεον τῶν πέντε ἢ ἕξ ἡλίων καὶ ἑκά- στην. Δύο Καναδοὶ ἀπέθανον ἐν τῇ γιόντ, οἱ λοιποὶ ἐθαύον τὰ πέλατα τῶν ὑποδημάτων των. Ὁ **Richardson**, ὁ Ἀγγλὸς ναύτης καὶ εἰς **Iro- quois** ἠναγκάσθησαν νὰ μείνωσιν ἐντὸς σκηνῆς. Ὁ **Φραγκλίνος** ἐξηκολούθησε τὴν ἀπεγνωσμένην αὐτοῦ πορείαν καὶ ἀπώλεσε πρὸς ἐπι Καναδοὺς. Τέλος ἐβρίθησαν εἰς τὸ φρούριον **Entreprise**. Φυτ- ἦτο κενὸν ἀνθρώπων καὶ τοορίμων, πᾶσα δὲ ἐλ- τὴ ἀπώλετο ὡς τὸ καθ' ἑαυτὴν σπινθηρὸν οἱ ἀτυχῆς ὀδοιπόροι ἐνόμιζον ὅτι εἶχον ἡδὴ σῶθῃ. Φυτὸ ἰδόντες ἠτένεσαν ἀλλήλους γὰρ εἶχε ἄποσι λέξιν, καὶ ἔλαυσαν πάντας. Ὁ **Φραγκλίνος** εἰσῆεν εἰς τὸ φρούριον μετὰ τριῶν ἀνδρῶν, καὶ κατεσκεύασε ζωμὸν δι' ὀστών εὐρεθέντων ἐντὸς σκεροῦ ἀκαθάρ- στων. Μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ὁ **Richardson** καὶ ὁ Ἀγγλὸς ναύτης **Hepburn** ἀφίκοντο εἰς τὸ φρούριον, ἀναγγέλοντες ὅτι ὁ **Iroquois** **Μιχαήλ** εἶχε ὀλορονῆσαι τὸν **Hood**. Ὁ **Richardson** τιτω- ρῶν τὸν ὀλορονῆσαν ἐφένεισεν αὐτὸν διαπίστῳσθαι. Τὸ ἐγκλημα προσετίθητο ὡς τὸ εἶναι τῆς πείνης τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως. Τὴν 1 Νοεμβρίου δύο Καναδοὶ ἀπέθανον ἐν τῷ φρου- ρίῳ. Τέλος τὴν 7 ὅτε ὁ **Φραγκλίνος** προσεπάθει ἡδὴ νὰ συνειθίσῃ τὴν ἰδίαν σπικώδουσ τελευτήσ. Ἰνδοὶ σταλέντες πρὸς τοῦ **Back** κατέσθασαν ὀρόντες πλείστα πρόβια. Ἀναγνώσκοντες τὴν ἀρετὴν καὶ συγκινητικὴν ἀφήγησιν τῆς περιηγή- σεως τοῦ **Φραγκλίνου**, θαυμάζουσαν τὸ θάρρος αὐτοῦ καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν μετὰ τῆς λησάνουσ τὴν ἰδίαν μακοπάθειαν περὶ τῶν ἄλλων μόνον φροντίζον.

Ὅπως κατανόησιν τὰς δοκιμασίας, ἃς ὤ- πέστη ὁ **Φραγκλίνος** καὶ οἱ σύντροφοὶ αὐτοῦ, ἀ- νάγκη νὰ ἀναλομῶσθαι τὴν κατὰστάσιν τῶν παραλίων τῆς βορείου Ἀμερικῆς κατὰ τὴν ἐπο- χὴν ἐκείνην.

Ἐταιρία ἀγγλικὴ εἶχεν ἐγκαταστῆ χάριν ἐμ- πορίου εἰς πέντε ὀδοὺς ξυλίνουσ οἰκισκοὺς, ἐπὶ τῶν ὀδοῖων ἐκυμάνετο ἡ βρετανικὴ σπικαί. Οἱ οἰκί- σται οὗτοι ἐσθῆμιζον διὰ τῆς ὀδοῦ αὐτῶν καὶ τῆς κατὰστάσεως τῶν **blockhaus** τῆς Ἀρκτικῆς, ἔ- κειντο δὲ εἰς μεγίστας ἀποστάσεις ἐπὶ τῆς ἀπε- ράντου σειρῆς τῶν λιμνῶν, ἥτις γὰρ ἀκτὴν εἰς τὸ μέρος τοῦ πο- τῆς μεγίστης ἀμερικανικῆς ἠπειροῦ. Ἡ γιὼν καὶ τὸ ὀρομῶτον ὕψος προσετίθηεν εἰς τὴν ὀρομῶτον τῶν ὀδοῦν ἐκείνων περὶ τῶν ὀδοῦν. Ὁ **Φραγκλίνος**, καὶ ἡ συνδρομὴ ὀδοῦν ἐκείνων εἶχεν

τούς συντρόφους του ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ θανάτου, περιέχουσι θαυμαστὸν μάθημα. «Μὰς ἐξήγει, λέγει εἰς ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρέπει νὰ λογιζώμεθα εὐτυχέστεροι ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν ἐπὶ τῶν πλοίων, καθὼ ἔχοντες τὸ πλοσυνέκτημα νὰ πάσχωμεν πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος».

Πρὶν ἢ ἀπομακρυνθῶμεν τῶν πολιτικῶν χωρῶν, θὰ ἀναμνήσωμεν ὅτι ὁ Γάλλος ναύτης Jules de Blosseville ἀπέθανεν εἰς τὸν πόλον ὡς ὁ Φραγκλίνος. Ἐξελλθὼν τοῦ σχολείου ὁ Jules de Blosseville περιῆλθε πρῶτον, ὡς ἐθελοντῆς τοῦ ναυτικοῦ, τὴν Σενεγάλην καὶ τὴν Μαρτινίκαν. Εἰκοσαετῆς ὢν μόλις συμμετέσχε τῆς ἐπιστημονικῆς περιηγήσεως τοῦ πλοίου La Coquille ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίαρχου Duperry. Ἐν ἔτει 1827 ἐπεσκέφθη τὰς θαλάσσας τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Κίνας. Ἐν ἔτει 1833 ἀπέπλευσεν εἰς Γροιλανδίαν ἔχων τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου Lilloise, καὶ ἐχάραξε τὸν χάρτην τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς χώρας ταύτης, ἐνθα ἐπεχείρησε μαγνητικὰς παρατηρήσεις. Καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐγνώσθη ὅτι εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ τῶν πάγων, καὶ ὅτι εἶχε προσορμισθῆ εἰς Vapna-Fiord. Ἐκτοτε ὁ Blosseville καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἔγιναν διὰ παντὸς ἄφαντοι, μάτην δὲ τὰ πλοῖα Recherche καὶ Aventure ἐπιεράθησαν ν' ἀνεύρωσι τὰ ἴχνη αὐτῶν.

Ἐὰν ἀπὸ τῶν ἀρκιτῶν χωρῶν μεταβῶμεν εἰς τὸν τροπικόν, ἀπαντῶμεν ἐπίσης πλεῖστα παραδείγματα ἐξόχου αὐταπαρνήσεως καὶ ἐνδόξου θανάτου. Ἡ Ἀφρική κυρίως παρέχει ἡμῖν ἑκατοστύς τοιούτων παραδειγμάτων, μεταξύ δὲ τούτων ἐκλέγομεν τὰ περιφανέστερα θύματα τῆς διερευνησεως τοῦ μέρους τούτου τῆς γῆνις σφαιρας.

Ὁ René Caillé εἶναι εἰς τῶν πρώτων Εὐρωπαίων, ὅστις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος εἰσέδυσεν εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἀφρικῆς, ἐγεννήθη δὲ τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1799 ἐν Maugé (Deux-Sèvres). Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅστις ἦτο πτωχὸς ἀρτοποιός, ἀπέθανε νέος, ὁ δὲ René ἔμεινε οὕτω ὀρφανὸς παῖς ἔτι ὢν. Θεῖός τού τις τὸν παρέλαβε καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὸ σχολεῖον, ὅπου ἔμαθε ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ. Κατὰ τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἀντίτυπον τοῦ Ῥοδινῶνος Κρούσου περιῆλθε κατὰ τύχην εἰς χεῖράς του. Τὸ περίφημον τοῦτο βιβλίον τοῦ Δανιὴλ Φόε ἐξῆψε τὴν ζωηρὰν φαντασίαν τοῦ μέλλοντος περιηγητοῦ, καὶ ἐνέπνευσεν αὐτῷ σφοδρὰν ἐπιθυμίαν πρὸς τὰς περιηγήσεις. Τοῦ λοιποῦ ἐγνώριζε τὸν προορισμὸν αὐτοῦ. Εἶχεν ἀκουσεῖ ὅτι οἱ χάρται τῆς Ἀφρικῆς ἐπαρουσίαζον μεγάλα κενὰ, ὅτι ὑπῆρχον χώραι ἄγνωστοι εἰς τὸ μέσον τῆς μεγάλης ἡπείρου. Ὁ Caillé ἦτο δέκα καὶ ἕξ ἐτῶν καὶ εἶχεν ἐξήκοντα φράγκα εἰς τὸ θυλάκιόν του!

Ὁ βίος αὐτοῦ εἶναι αὐτόχρημα μυθιστορία. Ὁ René Caillé μετέβη κατὰ πρῶτον εἰς Ῥοκεφόρτην, ὅπου ἔμαθεν ὅτι δύο πλοῖα ἡ Loire καὶ ἡ Méduse ἠτοιμάζοντο ν' ἀποπλεύσωσιν εἰς Σενεγάλην. Εὐτυχῶς ὁ νέος περιηγητῆς ἔλαβεν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῆς Loire, ἄλλως ἤθελε τύχει μετὰ τοῦ πληρώματος τῆς «Μεδοῦσης» φοβερωτάτου θανάτου. Τὸ ναυάγιον τῆς «Μεδοῦσης» εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε λησμονοῦνται.

Ὁ René Caillé ἐπλευσεν εἰς τὴν Σενεγάλην, μετέβη εἰς Ἅγιον Λουδοβικόν, ἐπεσκέφθη τὴν Γουαδελούπην, καὶ ἔλαβε μέρος ὡς ἐθελοντῆς εἰς τὴν περιοδείαν τοῦ Partarrieu εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰολόφων, τοῦ Φοντάχ καὶ τοῦ Βονδοῦ. Ἡ περιοδεία αὕτη δὲν ἐπέτυχεν. Ὁ Caillé ἐπανῆλθεν εἰς Γαλλίαν ὅπως ἀπαλλαγθῆ τοῦ πυρετοῦ. Ἀναλαβὼν ἐκ τῶν κόπων αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰς Σενεγάλην, καὶ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν βάρωνον Roger, μέγαν σακαπάνεα τῶν γεωγραφικῶν ἀνακαλύψεων. Μετὰ πολλὰς δυσκολίας κατώρθωσε νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ ἐμπορεύματα τινα, τὰ ὁποῖα ἐπώλησεν εἰς τοὺς Μαύρους τῆς φυλῆς τοῦ Βουρακκεράχ. Περιπλανηθεὶς ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας ἀπὸ κατασκήνωματος εἰς κατασκήνωμα, ἐπροχώρησε διακόσια χιλιόμετρα βορειοανατολικῶς τοῦ Πόλου, μόλις δ' ἐπανελλθὼν εἰς Ἅγιον Λουδοβικόν ἀπεράσισε νὰ πορευθῆ εἰς Τιμβουκτού. Ὁ Caillé πτωχότατος ὢν, ὀλίγην ἐνέπνευεν ἐμπιστοσύνην, μάτην δ' ἐζήτησε καὶ ἄλλα ἐμπορεύματα τῷ ἠρνήθησαν καὶ αὐτὸ τὸ διχθατήριον, τοῦ ὁποῖου εἶχεν ἀνάγκην ὅπως μεταβῆ εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀποικίας τῆς Γαμβίας, ἀλλ' ἡ ἀθυμία ἦτο ἄγνωστος εἰς τὴν καρτερικὴν καὶ ἐπίμονον αὐτοῦ ψυχὴν. Ἀναχωρήσας πεζὸς ἀφίκετο εἰς Γορέαν καὶ ἔπειτα εἰς Σιέρρα Λεόνε, καὶ ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τοῦ διοικητοῦ τῆς Φρητόβνης (Free-Town). Ἀποτυχῶν καὶ ἐνταῦθα ἔγινεν ἔμπορος Ἰνδικοῦ, καὶ ἐκέκρθη μικρὰν ποσότητα χρημάτων, δι' ὧν ἠγόρασεν ἐμπορεύματα, λαβὼν δὲ τὸ σχῆμα νέου Αἰγυπτίου ἐξ Ἀλεξανδρείας, ἐπεχείρησε μόνος ἄνευ βοηθείας τινος ἢ προστασίας, μόνον ἔχων στήριγμα τὴν ἀκράδαντον αὐτοῦ θέλησιν, περιηγήσων, ἢν δὲν κατώρθωσαν ἄλλοι περιηγηταὶ ὑπὸ ἰσχυρῶν κυβερνητικῶν προστατευόμενοι.

Ὁ Caillé ἀνεχώρησεν ἐκ Κακουδι τὴν 19 Ἀπριλίου 1827, οὐδὲν δὲ εἶχεν ἔκτοτε ἀκουσθῆ περὶ αὐτοῦ, ὅτε περὶ τὰ μέγα τοῦ ἐπομένου ἔτους ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἔμαθεν εἰδῆσιν ἐκπληκτικὴν. Γάλλος τις ἀποβίβασθεις εἰς Τουλὼν εἶχε πρῶτος εἰσδύσει εἰς τὰς μυστηριώδεις χώρας τῆς κεντρῶς Ἀφρικῆς καὶ ἐπανήρξατο ἐκ Τιμβουκτού. Ὁ ἄγνωστος οὗτος ἦτο ὁ René Caillé. Ἡ ἀφίξις τοῦ ἐνεποίησε μεγίστην ἐντύπωσιν. Πάντες ἐξήταζον τὸν περιηγητὴν, ὅστις εἶχε λύσει μέγιστον πρόβλημα, ἢ δ' ἐν Παισιόσις Γεωγραφικῆ Ἑταιρίᾳ ἀπένευμεν αὐτῷ τὸ ὑποσχεθὲν βραβεῖον εἰς τὸν ἐπισκεφθησόμενον τὴν Τιμβουκτού. Ὅταν